

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 7

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣ. ΤΑΜΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. 552

4 Φεβρουαρίου 1925

Δ. 1153

Πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως
καὶ πρὸς τὸν Κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν κτλ.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ψηφισθεῖσα ἀπὸ 28
Αὐγούστου π. ἔτ. 5 παράγραφος τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ
3222 Νόμου, καθ' ἣν «ἡ ἔλλειψις ἐπισκοπικῆς ἀδείας δὲν
γενηῶ λόγον ἀκυρότητος τοῦ γάμου, ἐφ' ὅσον συντρέ-
χουσιν αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τῆς νομίμου τελέσεως
αὐτοῦ» οὐκ ὀλίγον συνετάρaxε τὰς τῶν ὀρθοδόξων χρι-
στιανῶν συνειδήσεις, ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τῶν διεξαγο-
μένων πολλῶν συζητήσεων περὶ τῆς ἀπροσαρμόστου
ταύτης προσθήκης, ἣτις ὁμῶς αἰφνιδίως κατὰ τὴν τε-
λευταίαν στιγμήν παρεσιέφρησεν εἰς τὴν ἀπὸ 5 Ἰουνίου
1924 πρότασιν Νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου
686 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ὑπαγωγῆς τῶν περὶ
διαζυγίου εἰς τὴν συνηθῆ διαδικασίαν» ὅπως αἱ ἄνευ ἀ-
δείας Ἐπισκοπικῆς γινόμενοι γάμοι θεωρῶνται, παρὰ τὰς
ἀρχῆθεν ἐπικρατούσας ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἀνατολικῇ Ἐκ-
κλησίᾳ διατάξεις καὶ συνηθείας καὶ τὰς ἐν αὐτῇ
ισχυρούσας κανονικὰς ἀρχάς, ἔγκοροι.

Τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέκαθεν ὑπάρχουσαν διάταξιν,
περὶ ἱερολογίας τοῦ γάμου κανονικῶς ἐνομιμοποίησε
διὰ τῆς 74 Νσαρᾶς αὐτοῦ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός,
θεσπίσας, ὅπως αἱ μελλόνουμφοι προσέρχωνται εἰς τινὰ
τῶν εὐκτηρίων οἴκων, ἐνώπιον τοῦ ἐκδίκου τῆς ἐκ-
κλησίας, ἥτοι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, προσλαμ-
βανούσης τρεῖς ἢ τέσσαρας τῶν ἐκεῖ ὑπηρετούντων κλη-
ρικῶν καὶ συντασσούσης πρακτικὸν γάμον, τὸ ὅποιον
ὑπέγραψον οἱ παρόντες.

Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ διὰ τῆς ΠΒ' Νσαρᾶς Λέοντος
τοῦ σοφοῦ (893) ἐθεσπίσθη «τὰ συνοικέσια τῇ μαρτυρίᾳ
τῆς ἱεράς ἐβλογίας ἐρρῶσθαι». Ὡσαύτως καὶ διὰ τῆς
Δ' τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ 1095
σαρᾶς, ὠρίετο «γάμον μὴ ἄλλως ἐνομόν τε καὶ χρι-
στικῆς καταστάσεως ἄξιον εἶναι, εἰ μὴ καὶ ἱερολο-

γία τοὺς συναπτομένους συνδεῖ». Τὰ αὐτὰ δὲ ἐθεσπί-
σθησαν καὶ διὰ τοῦ κατὰ τὸ 1306 ἐκδοθέντος ἐπὶ Αὐτο-
κράτορος Ἀνδρονίκου τοῦ πρεσβυτέρου Παλαιολόγου
καὶ Ἀθανασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
νόμου.

Ὅτι δὲ διὰ τὴν ἱερολογίαν τοῦ γάμου ἦτο ἀπαραίτη-
τος ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ παρὰ
τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἄδεια, δῆλον κα-
θίσταται ἐκ τοῦ ἐν τῇ Νσαρᾶ τοῦ Αὐτοκράτορος
Μιχαὴλ Δούκα (1071—1078) ψηφίσματος τοῦ τότε
Πατριάρχου Ἰωάννου Η' τοῦ Ξιφιλίνου πρὸς τινὰ
Μητροπολίτην, περὶ κεκωλυμένων γάμων, ἐκτεθέντος
παρὰ τοῦ τότε Χαρτοφύλακος τῆς Ἐκκλησίας, ὅστις
ἀπὸ τοῦ 7 αἰῶνος ἀντικατέστησεν, ἐν ταῖς τοῦ γάμου
ὑποθέσεσι, τὸν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἐκδίκον τῆς Ἐκκλη-
σίας, καὶ ὅπερ ἔχει ὡς ἐξῆς «τὸ κριθεὶν παρὰ τοῦ τιμιω-
τάτου Χαρτοφύλακος καὶ μᾶλλον ἐπὶ κωλύσεως γάμου,
οὕτω μένει, ὡς περ καὶ ἐκρίθη».

Καὶ ἐν χειρογράφοις, πρὸ τοῦ 12 αἰῶνος ὑπὸ τοῦ
Goar δημοσιευθεῖσιν, ἀναφέρονται, ὅτι ἡ ἐπίσημος αὐτῆ
ἐκκλησιαστικῆ ἀρχῆ «εἶχε τὸς ἱερολογίας τῶν μνη-
στειῶν ἱερολογοῦσα αὐτὰς καὶ ἀποστέλλουσα τῷ ἱερεῖ
τοῦ Ναοῦ τοῦ δεῖνος, εὐλογεῖν αὐτάς».

Τὸ Μυστήριον τοῦ γάμου τότε μόνον ἐππέλει ὁ
ἱερεὺς, εἰ προηγουμένως ἐλάμβανε τὴν παρὰ τῆς ἀνω-
τέρας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἄδειαν, ἄλλως ἐτιμωρεῖτο.

Οὕτως ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Πυχυμέρου (1242-1310),
ἀναφέρεται ὅτι «τῶν τις ἱερέων ἐκδουλεύων καὶ ἐν τῷ
κατὰ τὸν Φάρον ναφ τῶν μεγάλων Ἀνακτόρων, νομφί-
ους ἱερολόγει, δίχα τῆς τοῦ Χαρτοφύλακος προτροπῆς,
καὶ ἐθῶς ἀκουσθέν, ὡς πρόστιμον ἐκεῖνῳ ἢ τῆς ἱερο-
σύνης ἐπίσχεσις ἦν». Ἀλλὰ καὶ ἔγγραφοι πολλάκις
ἐκ μέρους κληρικῶν ἐδίδοντο διαβεβαιώσεις δι' ὧν ὑπέ-
σχοντο αὐτοὶ, ὅπως μὴ ἐβλογήσωσι ποτε συνοικέσιον,
παρὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπισήμου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς.

Ἐν δὲ τῇ ἀπὸ τοῦ 1398 εἰδήσει τοῦ Πατριάρχου
Ματθαίου, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀναγινώσκομεν
τὰ ἐξῆς, «ἐπιστάντος δὲ γε τοῦ τῆς συμφωνίας καιροῦ,
οἱ πρὸς πρῶτους καὶ δευτέρους ἀγόμενοι γάμους εἰσα-
χθῆσονται πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, παρὰ τοῦ τιμιω-

τάτου Χαρτοφύλακος και εξέτασθήσονται παρ' αὐτῆς, παρόντος και τοῦ ἱερέως, ἐβλογήσοντος αὐτούς, καθώς και νῦν και τοῦτο διενεργεῖται, και τότε προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος διδόναι βούλλαν τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῖς καθαρῶς εἰς γάμον ἐρχομένοις».

Ὁ τοιοῦτος δὲ γάμος ἔφερεν ἐν ἑαυτῷ θρησκευτικὸν χαρακτήρα, ἡ δὲ πράξις αὐτῆ τῆς τελέσεως αὐτοῦ περιήλθεν, ὡς εἶδομεν, ὀλοτελῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας ἐχοῦσης τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπιτρέφῃ ἢ μὴ τὴν τέλει αὐτοῦ, διότι αὐτὴ κατὰ Συμεῶν τὸν Θεσσαλονίκης «τὰ τῶν γάμων νομίμως φοντίζει γίνεσθαι».

Ἰπὸ τὸ πνεῦμα δὲ τῶν κανονικῶν τούτων διατάξεων και ἀρχῶν τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐξεδόθησαν ὁδὴ τῷ χρόνῳ αἱ νομικαὶ περὶ γάμου διατάξεις, αἱ μέχρι τοῦ νῦν ἰσχύουσαι. Οὕτως ἡ ὑπ' ἀριθ. 2728, ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1835, ἐγκύκλιος τῆς Ἱερ. Συνόδου, ἡ ἐπικυρωθεῖσα παρὰ τῆς τότε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως και δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ ἐφημερίδι αὐτῆς, ἐπέχουσα δὲ ἰσχὴν Νόμου, ἀπηγόρευσε τὴν τέλει ἰερολογίας γάμου ὑπὸ πρεσβυτέρου οἰουδήποτε ἐπὶ ποινη ἀκορότητος και καθαιρέσεως τοῦ παραβάτου ἱερέως, ἄνευ προηγουμένης ἐκάστοτε εἰδικῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου, ἵνα μὴ συνάπτονται γάμοι ἀντικανονικοὶ και μὴ ἐπιτρεπόμενοι, ἕνεκα κωλομάτων ἀπαγορευτικῶν ἀπολύτων ἢ σχετικῶν κωλοδόντων δηλ. τὸν μεταξὺ ὀρισμένων προσώπων, ἕνεκα συγγενικῶν σχέσεων, γάμον και ἐξ ἄλλων ἀκόμη λόγων. «Πᾶς πρεσβύτερος ἐβλογῶν γάμον χωρὶς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ κατὰ τόπον Ἐπισκόπου καθαιρεῖται». (ἀριθ. 1). «Πᾶς γάμος γενόμενος παρὰ τοιαύτην ἄδειαν εἶναι ἄκυρος» (ἀριθ. 2). Ἡ ἐγγραφὸς δ' αὐτῆ τοῦ Ἐπισκόπου ἄδεια ἐνέχει τὴν διαβεβαίωσιν τῆς παρ' αὐτοῦ προτέρας ἐξακριβώσεως τῆς ἀνυπαρξίας οἰουδήποτε κωλομάτου, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἰερολογία τοῦ Μυστηρίου τούτου κανονικῶς ἀπαγορεύεται.

Ὁ φερόμενος ὁμοίως ὡς Νόμος 3222, ἐν μὴ ἐν τῷ συνόλῳ, τοβλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραταθεῖσαν πέμπτην παράγραφον εἰς τὸ 2 ἄρθρον αὐτοῦ, ἐξ ἐδύναται νὰ θεωρηθῇ ἰσχύων, καθ' ὅσον προσκρούει εἰς ρητὰς διατάξεις και δῆ :

1) Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Συντάγματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνεβλήθη, ἀλλ' ἐγένετο συγχρόνως μὲ τὴν ὑποβολὴν τῆς τροπολογίας, ἡ ἐν τῷ συνόλῳ φήφισις.

2) Εἰς τὴν διάταξιν τῶν ἐν συνδυασμῷ ἄρθρων 30 και 36 τοῦ Συντάγματος ἐφ' ὅσον ἡ πράξις τῆς κυρώσεως εἶναι ἀνίσχυρος, μὴ προσυπογραφείσα ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τὸ ἀντικείμενον Ἰπουργοῦ. Ἀρμοδίος

δὲ Ἰπουργὸς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἰερολογίας τοῦ γάμου και μάλιστα τὴν δημιουργίαν ἱκανότητος τοῦ ἱερέως πρὸς ἰερολογία, δυνάμει ἀπ' εὐθείας τοῦ εἰρημένου Νόμου ἄνευ μεταδόσεως τοιαύτης ὑπὸ Ἀρχιερέως κατὰ τοὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀφ' οὗ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τούτου ὑπάγεται ἡ Ἐκκλησία. Ἡ δὲ ἀδιάστικτος γενικότης τῆς ἐν ἄρθρῳ 30 φράσεως, ὅτι εὐδαιμία πράξις τοῦ ἀρχόντος ἰσχύει, ἄνευ προσυπογραφῆς τοῦ ἀρμοδίου Ἰπουργοῦ, οὐδαιμίαν καταλείπει ἀμφιβολίαν. Ἀλλὰ και διὰ τῆς ἐν τῷ 2 ἄρθρῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3222 Νόμου προσθήκης τῆς ὁ παραγραφῆς, μεγίστη μέλλει νὰ ἐπέλθῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀταξία και ἀνωμαλία, καθ' ὅσον λαθρόβιοι ἱερεῖς, κωφεύοντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας και εἰς τὰ κελεύσματα αὐτῆς ἀπειθαρχοῦντες, θὰ δύνωνται νὰ χρησιμοποιῶνται εὐχερέστερον ὡς ὄργανα τελέσεως γάμων παρανόμων και ἀντικανονικῶν, λάθρα τελοῦμένων, ὧν τὴν τέλει οἱ μὲν ἱερεῖ τῆς Ἐκκλησίας Κανόνες ἀπαγορεύουσι, θεωροῦντες αὐτούς ὡς μὴ γενομένους («Κανὼν Α' τῆς ἐν Λαοδ. Συνόδου και σχετ. ἐρμην.») Οἱ δὲ τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων Νόμοι, οἱ ἐν ταῖς κανονικαῖς συλλογαῖς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας περιληφθέντες, ἀπορρίπτουσι αὐτούς (Βλάσταρη Στ' και Γ'), καθὼς δύνωνται νὰ χρησιμοποιῶνται και ἄλλης ἐθνικότητος ἱερεῖς πρὸς τέλει γάμων ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων οἰκογενειῶν, ἐπὶ ἐθνικῇ ἡμῶν ζημίᾳ.

Ἀφ' οὗ δὲ πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου τούτου πολλαὶ καταχρήσεις και παρανομίαι ἔλαβον χώραν, κατόπιν ψευδῶν πιστοποιήσεων μαρτύρων, τί θὰ συμβῆ νῦν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου τούτου Νόμου ; ;

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου και ἡ ἰσότης τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καταπίπτει ἀπεβάλλουσα τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ ἀξίαν και σοβαρότητα και ἐκ θεμελιῶν διασίσταται ὁ τοῦ Μυστηρίου τούτου θρησκευτικὸς χαρακτήρ πρὸς χαλάρωσιν τοῦ δεσμοῦ και βλάβην ἀνυπολόγιστον ἐκάστης Ἑλληνικῆς Χριστιανικῆς οἰκογενείας, ἐν ἣ ἡ κανονικὴ και ἔννομος τοῦ γάμου ἰερολογία ἐπὶ αἰῶνας ὑπῆρξε τὸ ἀδιάσειστον ἔρεισμα και τὸ ἠθικὸν βῆθρον τῆς συγκρατήσεως και προόδου αὐτῆς.

Οὐχὶ σπανίως δ' ἡ τέλει γάμων, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἀνωτέρου Νόμου, θὰ ἀποδεικνύηται, ἰδίᾳ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἱερέως, χάριν κληρονομικῶν δικαιωμάτων διὰ τοῦ ἐπισφαλεστάτου μέσου τῶν μαρτύρων, δυναμῶν πολλακίς ὅλως ἀνυπόστατα πράγματα νὰ καθεσῶσι.

Και ἐν τέλει οὐ σμικρὰς εἰς τὸ Κράτος οἰκονομικῆς ζημίας, πρὸς ταῖς ἄλλαις τοιαύταις, ἐκ τῆς μὴ εἰς ἔξω τῶν νομίμων τελῶν ἐξ ἀδειῶν γάμων, δύναται

ἐπιφέρῃ ὁ Νόμος οὗτος, διότι ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς συνάφειας τοῦ γάμου θὰ δημιουργήσῃ ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως εἰς συζύγους φανευθέντων ἢ ἐξαφανισθέντων, ἐὰν βεβιωθῇ, διὰ μαρτύρων, ἢ τέλεισι γάμων μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν.

Πάντα ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψει παρακαλοῦμεν, ὅπως εἰσηγηθῆτε ἀρμοδίως τὴν ἀπάλειψιν τῆς 5 παραγράφου τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ 3222 ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυμβουλῆς Νόμου ἢ μᾶλλον φήψισιν εἰδικοῦ Νόμου, δι' ὃ νὰ κηρύσσεται ἀπαραίτητος ἡ Ἐπισκοπικὴ ἄδεια πρὸς τέλεισιν ἐγκύρου γάμου.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος

Ὁ Α'. Γραμματεὺς

Ἀρχιμανθ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας.

Παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξῃτε τὰ Ἅγία τῶν ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν δικαιοδοσίαν Ἱερῶν Μονῶν ἵνα κατὰ τὰς δημοπρασίας μισθώσεως ἢ ἐκποιήσεως ἀκινήτων καὶ εἰδῶν δέχωνται τὰς σχετικὰς ἐγγυοδοσίας ἐπὶ τῇ βάσει προσωρινῶν ἀποδείξεων, αἵτινες θὰ ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς μὴ ἀναδειχθέντας τελευταίους πλειοδότας ἀλλὰ τῷ πέρατι τῆς δημοπρασίας καὶ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς προσωρινῆς ἀποδείξεως, διὰ δὲ τοῦ ἀναδεικνυομένου τελευταίου πλειοδότου τηρῶσιν ἀπαρεγκλίτως διπλότυπα ἐγγυοδοσιῶν κατὰ τὸ συνημμένον ὑπόδειγμα, ἀναγράφωσι δὲ ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομα τεπώνυμον τοῦ τελευταίου πλειοδότου, τὸ κατατεθὲν ὑπ' αὐτοῦ ποσὸν ἐγγυοδοσίας καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν κατατέθη αὕτη, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος θέλει ὑπογράψῃ τὸ παρὸν μέλος κατὰ τὴν δημοπρασίαν τοῦ Ἅγίου ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ καὶ ὁ καταθέσας τὴν ἐγγυοδοσίαν, εἰς δὲ τὸ διπλότυπον μόνον τὸ μέλος τοῦ Ἅγίου ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ. Ἐκτὸς τοῦ διπλοτύπου θέλουσι τηρεῖν καὶ ἐπίσημον εμβλῖον ἐγγυοδοσιῶν εἰς ὃ θέλουσι ἀντιγράψῃ τὰς ἐκ τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου κατατεθείσας ἐγγυοδοσίας, μετὰ τῆς σχετικῆς στήλης ἐν ἣ θὰ σημειοῦται ἡ τυχὸν ἐπιστροφή τῆς ἐγγυοδοσίας καὶ εἰς ἣν θὰ ὑπογράψῃ ἀναλαμβάνων τὴν ἐγγυοδοσίαν.

Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν ὡς εἴρηται παραγγελλομένων θέλομεν ἐκτὸς τῆς διοικητικῆς εὐθύνης τοῦ ὑπολόγου Ἅγίου καταλαγίσαι προσωπικῶς τὸ ποσὸν τῆς τυχὸν ἀπολεσθησομένης ἐγγυοδοσίας εἰς ὄφρα τοῦ παρευρισκομένου κατὰ τὴν δημοπρασίαν μέλους τοῦ Ἅγίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Φωκίδος ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγ.πόλεως ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

κι
ἐν
ἐτο

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας

Κοινοποιοῦμεν Ὑμῖν ὀπισθογράφως ἐν ἀντιγράφῳ τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 62.720 ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διαβιβασθεῖσαν Ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 171 γνωμοδότησιν τοῦ κ. Νομικοῦ Συμβούλου κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3917 ἡμετέρου ἐγγράφου περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου 2408 ἐπὶ τῶν εἰς τὰς Νέας Χώρας Ἱερῶν Μονῶν πρὸς γνῶσιν.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Φωκίδος ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγ.πόλεως ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Πρὸς

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 35352 ἐ. ἔ. ἡμετέρου ἐγγράφου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω, ὅτι ὁ νόμος 2508 «περὶ ἐξακριβώσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν καὶ πόρων τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀπὸ Τουρκοκρατίας Χριστιανικῶν κοινοτήτων» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις Ἱερῶν Μονῶν ἀλλὰ ἐπὶ τούτων ἐφαρμόζεται ὁ νόμος ΓΥΙΑ'. «Περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ Διοικήσεως Μοναστηρίων» ὁ ἐπεκταθεὶς εἰς τὰς Νέας Χώρας ὑπὸ τοῦ νόμου 1070.

Συνεπῶς τὸ Γ. Ε. Ταμεῖον ὡς ποριζόμενον τὰ περιουσιόματα ἔσοδα τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν Ἱερῶν τούτων Μονῶν δυνάμει τοῦ Νόμου ΓΥΙΑ'. ἄρθρ. 3 ἔχει ἀντιστοίχως καὶ τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μισθοδοσιῶν τῶν Ἀρχιερέων, ἱεροκληρικών, καθηγητῶν κλπ. τῶν Νέων χωρῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος

ΙΑΤΡΙΔΗΣ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς Κοιτῆς

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκριω—22 Φεβρουαρίου

«Ἐἶπεν ὁ Κύριος· ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ». (Ματθ 25, 3).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.— Ὅσον καὶ ἂν ἡ ἡμέρα ἐκείνη κατήντησε κατὰ τὰ μεταπολεμικά ἰδίως ταῦτα ἔτη ἀνεπιθύμητος, ὅσον καὶ ἂν ἡ ψυχῶσις πρὸς τὰ ἐγκόσμια ἐκσφενδονίζῃ μακρὰν τῆς συνειδήσεως τὴν ἀνάμνησιν αὐτῆς, εἶναι ἐν τούτοις βέβαιοι—ἡ μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία τὸ θέτει ὑπ' ὄψιν ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην—ὅτι εὐτυχῶς δι' ὀλίγους,

δυστυχῶς δὲ διὰ πολλοὺς θὰ ἔλθῃ ποτὲ ἡμέρα Κρίσεως.—*Κρινόμενοι: οἱ ἄνθρωποι! Κριτῆς: ὁ Χριστός! ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α'.* Τίνας θὰ σώσῃ; Β'. Τίνας θὰ ἀπολέσῃ;

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—*Τίνας θὰ σώσῃ;* (Ματθ. 25, 34—40)

Ἡ μεγαλειώδης, ἀλλὰ καὶ φρικτὴ εἰκὼν τῆς θείας ἐκείνης διαδικασίας ἀπαντᾷ:

1.—*Τοὺς ἀγαπήσαντας ἀπὸ ψυχῆς τὸν Χριστόν* οὐδεμία διάκρισις φύλου, κοινωνικῆς θέσεως καὶ καταστάσεως: ἄρχοντες καὶ ἄρχόμενοι, δοῦλοι καὶ κύριοι, κληρικοί καὶ λαϊκοί, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, κεφαλαιοκράται καὶ ἐργατικοί, φιλόσοφοι καὶ ἀφιλόσοφοι, ὑπὸ οἰονδήποτε πολίτευμα καὶ ἐξ οἰασδήποτε ἐθνότητος, πάντες οἱ ὁπωσδήποτε τὸν Χριστόν γνωρίζαντες, ἠγαπήσατε αὐτόν; θὰ σωθῆτε. «*Ἐπείνασα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποιήσατέ με ...*». Ἀγάπη τοιαύτη μαρτυρεῖ τὸ μέτρον τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ πίστεως καὶ φροντίδος πρὸς σωτηρίαν. (Ματθ. 25, 34—36).

2.—*Τοὺς προσφερομένους πρὸς πάντα πάσχοντα καὶ ἔχοντα ἀνάγκην ὡς πρὸς αὐτὸν τοῦτον τὸν Χριστόν*: Εἰς τὰς ἐρωτήσεις των ἀπαντᾷ: «*ἔφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν μου, ἐμοὶ ἐποιήσατε*». Τί νὰ πρωτοθαυμάσῃ τις τὴν μεγάλην τοῦ Χριστοῦ ταπεινώσιν καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ τὴν γνησίαν καὶ τελείαν τῶν ἀνθρώπων τούτων χριστιανικὴν πολιτείαν;... Ταλαίπωροι ἡμεῖς! Εἴμεθα ἐμπεποισμένοι ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως ὅτι «*ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανεῖζει Θεῶν*»; (Ματθ. 25, 37—40).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΤΟΝ.—*Τίνας θὰ ἀπολέσῃ;* (Ματθ. 25, 41—45).

1.—*Τοὺς ἀμελοῦντας τῶν ἔργων τῆς πρὸς τοὺς ἄλλους συμπαθείας*: νομίζουσι πολλοὶ ὅτι ἀρκεῖ νὰ μὴ πράξωσι κακόν: εἶνε ἐν τάξει ἐπώπιον τοῦ Θεοῦ! Πλάνη... Ὁ μὴ δεικνύων ἐμπράκτως ἐνδιαφέρον καὶ συμπάθειαν πρὸς τὸν πλησίον δὲν ζῆ ἐν ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ἀγνοεῖ τὸν Χριστόν, εἶνε χριστιανὸς μόνον κατ' ὄνομα... Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θὰ ἀγνοήσῃ αὐτὸν καὶ ὁ Χριστὸς «*ἔφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε*». «*Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακεν εὐ δύναται ἀγαπᾶν*» (Α' Ἰωάν. 4, 20).

2.—*Κατὰ φυσικὸν λόγον: τοὺς ἀντιστρατευομένους εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ θέλημα τοῦ Χριστοῦ*: πλανῶντες, ἄδικοι, ἐκμεταλλεῦσαι τῆς ἀγνοίας, ἀφελείας, ἀδυναμίας τοῦ ἄλλου, αἰσχροκερδεῖς, τῶν παθῶν δοῦλοι, ὑλιστικαί, ἀκόλαστοι, βλάσφημοι, ἀσεβεῖς... δύνανται νὰ ἐλπίζωσιν, ὅπως εὐρωσὶν ἕσως; Ἰσχύει καὶ δι' αὐτοὺς τὸ «*ἔφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε*».

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Εἶναι περιττὸν τὴν σιωπὴν ταύτην νὰ λεπτολογήσωμεν εἰ: τί συνίσταται ἡ σωτηρία, ἡ ζωὴ ἢ αἰώνιος καὶ εἰς τι ἢ αἰώνιος κόλασις. Προέχει μᾶλλον τὸ ζήτημα: ποῖα ἢ προπαροχρεῖ ἡμῶν ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται ὁ προορισμὸς μας: εἴτε εἰς σωτηρίαν, εἴτε εἰς ἀπώλειαν.—Ἀλλοίμονον! Εἰς ποίας σκέψεις καλεῖ ἡμᾶς; σήμερον ἡ Ἐκκλησία, σήμερον μάλιστα, αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ἔπρεπε νὰ

ἀναλογιζώμεθα ὅποια δυστυχία καὶ ἀθλιότης περικυκλοῖ ἡμᾶς, .. καὶ πῶς τὰ τέκνα αὐτῆς ἡμεῖς ἀναποκρινόμεθα εἰς τὴν φωνὴν τῆς καὶ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Θεοῦ προορισμοῦ μας! Καὶ τίς θὰ διηγῆθῃ τῶν παρεκτροπῶν τὴν ἄβυσσον κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀποκρῶν;... Αἱ πλατεῖαι καὶ αἱ ὁδοὶ αἰ εἶναι αὐτῶν οἱ κατήγοροι: ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ εἶπω: «*εἶπα καὶ ἐλάλησα, ἀμαρτίαν οὐκ ἔχω*».

Ε. Ι. Κ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

τοῦ παρὰ τῇ Μητροπόλει Θηβῶν καὶ Δεβαδείας Ἱεροκλήρου Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Κοντοκοπίδου ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῆς πίστεως. — (Ἔτος 1924).—

Β'

Ἐτέρος σπουδαιότατος λόγος τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν παρατηρουμένης ψυχρότητος καὶ ἀξιαφορίας τοῦ λαοῦ, εἶναι καὶ οἱ ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις πολλαπλασιασθέντες ἐσωτερικοὶ τε καὶ ἐξωτερικοὶ πολέμοι τῆς ἡμετέρας πίστεως, οἱ ἴσως συντόμως ἀπεργαζόμενοι τὴν ἐκ θεμελίων, εἰ δυνατόν, διάσεισιν αὐτῆς.

Καὶ ἐξωτερικοὶ μὲν τοιοῦτοι πολέμοι εἶναι αἱ διάφοροι ἔξεναι χριστιανικαὶ προπαγάνδαι ὡς αἱ τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν Διαμαρτυρομένων ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν ὁσίων οὐχ ἀπαξ ἐθρηνησάμεν τὴν ἀπώλειαν Ὁρθόδοξων χριστιανικῶν ψυχῶν, κυρίως δὲ καὶ πρωτίστως ὁ σύγχρονος ἐξωτερικὸς πολέμιος τῆς Πίστεως μας εἶναι ἡ μεγάλη προπαγάνδα τῆς αἵρέσεως τοῦ Χιλιασμοῦ τῆς ἐξ Ἀμερικῆς ὁρμημένης. Αὕτη ὑπέρογκα χρηματικῶς κεφαλαια διαθέτουσα ὅλως ἀνενοχλήτως διασκορπίζει μέχρι τοῦ τελευταίου ἐλληνικοῦ χωρίου τὰ δηλητηριώδη φυλλάδια του καὶ πωλεῖ εἰς εὐτελεστάτην τιμὴν τὰ αἵρετικά του βιβλία, διὰ τῶν ὁσίων ὁ ἀδελφῆς θρησκευτικῆς παιδείσεως λαὸς διδίσκται τὴν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας, τὴν δισπιστίαν πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς Ὁρθόδοξου διδασκαλίας, καὶ τὴν παντελῆ διαστρέβλωσιν τῶν δογμάτων τῆς πίστεώς μας. Ἀρκεῖ δὲ νὰ λαθῇ τις ὑπ' ἔμφῃ τὴν κακὴν Ἑλληνικὴν συνήθειαν τῆς ξενομηνίας διὰ νὰ ἀντιληθῇ πόσον ἀπλήστως ἀναγινώσκονται τὰ φυλλάδια ταῦτα, παρ' ὅλα τὰ παρ' ἡμῖν ἰκανὰ καὶ ἐγκριτὰ θρησκευτικὰ περιεχόμενα. Εἰς πολλὰ μάλιστα μέρη ἐπινακίμπουντες Ἑλληνες μεταπέτανται εἰς τὴν γενετικὴν φέρουσιν εἰς ἴδιον τὸ μαρτύριον τῆς αἵρέσεως ταύτης καὶ κακοδοξίας μετὰ τῶν ἀγγέλων καὶ φίλων των. Εἶναι ἀδύνατον εἰς ἐκείτην περιόδον μου νὰ μὴ περισυλλέξω καὶ καταστρέψω δεκάδες ἔλας ἐκ τῶν φυλλαδίων τῶν χιλιαστῶν καὶ νὰ μὴ λαθῶ ἀφορμὴν εἴτε ἐξ αὐτῶν, εἴτε καὶ ἐξ ἐρωτήσεων ἀπευθυνομένων ὑπὸ τῶν χωρικῶν ὁμιλήτω ἐπιστήμης ἢ καὶ ἀνεπιστήμης κατὰ τοῦ χιλιασμοῦ. Εἶναι τόσον κατῆφρος ἢ ἐνασκουμένη προπαγάνδα εἰ

χιλιαστών με τρόπον, δύναται τις να εἴπῃ, καταναγκαστικόν, ὥστε ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι θὰ ἠδύνατο λίαν νομίμως ἡ Σεβαστὴ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς πολιτείας τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι τῶν τοιούτων αἰρετικῶν φυλλαδίων καὶ βιβλίων ἐπικαλουμένη τὰς ῥητάς τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου τῆς χώρος διατάξεις.

Ὡς ἑσωτερικὸς δὲ πολέμιος τῆς ἡμετέρας Πίστεως καὶ συντελεστὴς τῆς παρατηρουμένης ὀσμῆς ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας πρὸς τὴν Θρησκείαν ἡμῶν ἔχει ὑψώσῃ θρασεῖαν τὴν κεφαλὴν ὁ Κομμουνισμὸς, ὅστις ἐξαπλώνων καθ' ἡμέραν καὶ παντοῦ τοῦ Κράτους τοὺς καταστρεπτικούς πλοκάμους του, προσπαθεῖ νὰ ὑποσκάψῃ τὰ θεμέλια τοῦ θρησκευτικοῦ, ἠθικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ οἰκοδομήματος. Ἀποβλέπων τις εἰς τὰ ἐν Ῥωσσίᾳ τελεσθέντα καὶ προσέχων εἰς τὰ μετὰ μεγίστης προφυλάξεως καὶ διπλωματικῆς μεθόδου περὶ θρησκείας διδάγματα του, πειθεταί, ὅτι ἐν τῷ προγράμματι αὐτοῦ περιλαμβάνεται καὶ ὁ στραγγαλισμὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς θρησκείας τῆς ἀληθείας, καὶ ἡ ἀντισαγωγή τῆς ἀθείας καὶ τῆς ἀπιστίας, ὡς συμβιβαζομένης δῆθεν, κατ' αὐτόν, μᾶλλον πρὸς τὴν φυσικότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ μόνως δυνατῆς νὰ ἀπαλείψῃ τὰς μεσαιωνικὰς δῆθεν προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας. Δυστυχῶς καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, εἰς ἃς ἐτάχθη ὡς κήρυξ τοῦ θεοῦ λόγου, ἐπ' ἐσχάτων μετὰ πολλῆς ταχύτητος κατέκτησεν ἕδαφος ὁ Κομμουνισμὸς, ἑκατοντάδες ψυχῶν προσελκύσας καὶ μεταξὺ τοῦ χωρικοῦ πληθυσμοῦ ἀνάμνη.

Περὶ τὸν ν' ἀναφέρω, ὅτι πλέον ἢ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁμιλίαις μου, δίδων αὐταῖς πολεμικὸν καὶ ἀντιρρητικὸν χαρακτήρα, καυτηριάζω τὴν ἀθειάν καὶ προσπαθῶ νὰ καταδείξω τὰ ἐκ τῆς ἀπιστίας ὀλέθρια διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τὰ άτομα ἀποτελέσματα. Ἐχω τὴν γνώμην, ὅτι σύντονα πρέπει νὰ ληφθῶσι τὰ μέτρα τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τούτου λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι ὁ ἑσωτερικὸς ἐχθρὸς πάντοτε ἀνεδείχθη ἀπαισιώτερος καὶ καταστρεπτικώτερος τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω εἶναι, φρονῶ, ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους παράγοντας τοὺς συντελοῦντας, ὡς προεῖπον, εἰς τὸ νὰ παραμένῃ ἐν ἄτομῳ καὶ οἰοῖται καθεῦθεν τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα παρὰ τοῖς πιστοῖς.

Ὅτι δὲ ὄντως καθεῦδει καὶ ἀτονεῖ μόνον, καὶ ὅτι ἐπιδέξις ἐνέργεια καὶ πρόσφορα φάρμακα δύναται νὰ ἀναζωογονήσωσιν αὐτὸ καὶ τὸ ἐξυψώσωσιν, τοῦτο ἀπεδείχθη ἀπὸ τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα. Διότι τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ μὴ δυνάμενον δυστυχῶς νὰ γνωρίξῃ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιβαλλομένης διορθώσεως τοῦ

βουλίου ἡμερολογίου, συγγέρον δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο πρὸς εὐλόγημα, ἐξανεστή ἐπὶ τῇ διορθώσει καὶ εἰδείξε πολλαχοῦ κινήσῃ ἐπιμονὴν εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, νομίζον, ὅτι ἐστὶν ἔτι

διὰ τῆς διορθώσεως ὑπονομεύεται ἡ κληροδοτηθεῖσα ὑπὸ τῶν Πατέρων του θρησκεία. Καὶ δὲν εὗρισκετο μὲν ὁ λαὸς οὕτω φρονήσας ἐν τῷ δικαίῳ, ἀλλὰ ἡ ἀντίστασις του ἐπαναλαμβάνω εἶναι καλὸν καὶ ἐνθαρρυντικὸν σημεῖον ὅτι λίαν καταλλήλως ἀναρριπιζόμενον τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα δύναται πολλοὺς καὶ ἀγλαοὺς νὰ δώσῃ τοὺς παθουμένους καρπούς. Οἴκοθεν ἐννοεῖται, ὅτι πανταχοῦ, ὅθεν διήλθον καὶ διέβλεπον τὴν ἐπὶ τῇ διορθώσει τοῦ ἡμερολογίου δυσφορίαν, δι' εἰδικῶν κηρυγμάτων ἀνέπτυσσον τὰ κατ' αὐτὸ καὶ διηκρίνιζον, δὲν δύναμαι δὲ ν' ἀρνηθῶ, ὅτι πάντοτε μεγίστην εἶχε τὴν ἐπίδρασιν καὶ ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆ.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως. Εἰδικῶς δὲ ὀφείλω νὰ ἐπαναλάβω ἐν ὀλίγοις τὰ καὶ πέρυσιν ἐκτεθέντα, καθ' ἃ εἰς μὲν τὸν πληθισμὸν τῶν πόλεων παρατηρεῖται μεγάλη ἀπροθυμία εἰς τὸν συχρὸν ἐκκλησιασμόν, ὀρειλομένη σὺν τοῖς ἀνωτέρω καὶ εἰς τὴν ὅλως πλημμελεῖ ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς Κυριακῆς ἀργίας, καὶ εἰς τὴν πρῶϊαν τῆς Κυριακῆς κατὰ κακίστην παλαιὰν συνήθειαν γενομένην ἐμπορικὴν συναλλαγὴν μεταξὺ τοῦ χωρικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ τῶν πόλεων. Εἰς δὲ τὸν χωρικὸν πληθυσμὸν ἐπιπολάζει τὸ κακὸν τῆς ψευδορκίας καὶ τῆς ζωοκλοπῆς, ἰδίᾳ δὲ τὸ τῆς μέθης, κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας τῶν Κυριακῶν καὶ εὐρωπῶν, καθ' ἃς ἐν τισιν χωρίοις διαναγκάζεται τις νὰ διέλθῃ τὴν ἀγορὰν ἐν μέσῳ τῶν μεθύσων. Τέλος παρὰ τοῖς χωρικοῖς ἀφρονοῦσιν αἱ προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίαι, αἱ ὑπενθυμιζοῦσαι μεσαιωνικοὺς χρόνους καὶ εἰδολολατρικὰς ἐποχὰς.

Τὰ ἐν συντόμῳ σκιαγραφία ἐκτεθέντα ἄνωθεν κακὰ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀτονησῶσιν καὶ νὰ ἐξουδερωθῶσιν, ἂν Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία ἐν πνεύματι ἀγάπης, ἐν πνεύματι ἀλληλεγγύης καὶ ἀμοιβαιότητος ὡς καλὰ ἀδελφαὶ μεριμνῶσαι περὶ τὴν κάθαρσιν καὶ διατήρησιν τοῦ οἴκου των, ἐνδελεχῶς συνεργάζωνται, ἢ μὲν διὰ τῆς διδασκαλίας, τοῦ ἠθικοῦ κύρους, ὅπερ κέκτηται, τῆς ἐνασχίσεως τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀποκτησεως μεμορφωμένων κληρικῶν, ἢ δὲ διὰ τῆς παιδείας τῆς τε στοιχειώδους καὶ τῆς μέσης, ἐδραζομένης ἐπὶ χριστιανικῶν δόξεων, διὰ τῶν Νόμων καὶ τῆς ἀμφοτέρου ἐφαρμογῆς αὐτῶν, διὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ παντός, ὅπερ αἱ περιστάσεις θὰ ἀπὸ τῶν μέσου.

Μόνον διὰ τῆς τοιαύτης στενῆς συνεργασίας, καθ' ἡμᾶς, θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ λύσις τοῦ μεγάλου προβλήματος τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς κοινωνίας τῆς σημερινῆς καὶ τῆς ἀνυψώσεως αὐτῆς εἰς τὴν ἀρμόζουσαν περιωπῆν.

Ἐγγραφον ἐν Λεβιδεῖα Ἰανουαρίου 15 1925.

ΑΡΧΙΜ. ΠΟΥΚΑΡΠΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥ ΠΙΔΗΣ
Ἱεροκήρυξ Βοιωτίας

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ Διατάγματος ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου π. ἔ. ἐκδοθέντος, ὃ ἐν τῇ συνοικίᾳ Κάτω Πετραλώνων Ἀθηνῶν Ἱερ. Ναὸς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, ἀποσπώμενος τῆς ἐνορίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθορίζεται ἐνοριακὸς τοιοῦτος.

—Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 30 Ὀκτωβρίου, π. ἔ. ἰδρύεται ἐνοριακὸς Ναὸς ὃ ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Β' προφῆν Νεκροταφείου Ἀθηνῶν, Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

—Ἀπεστάλη ἔγγραφο ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, δι' οὗ προτείνεται ἡ ἔνωσις τῆς Ἱερ. Μονῆς Αἰμυαλῶν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τῆς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.

—Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 17 Αὐγούστου π. ἔ. ἀποσπᾶται τὸ χωρίον Νέον Ἀργύριον, τῆς Μητροπόλεως Ναυπακτίας, ἀπὸ τῆς ἐνορίας Ραφτοπούλου, καὶ ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν.

—Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 2 7βρίου π. ἔ. τὸ χωρίον Γερμοσινή, τῆς Μητροπόλεως Ἡλείας, ὑπήχθη εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Πορετσῶ.

—Διὰ Διατάγματος, ἐκδοθέντος τῇ 17 Αὐγούστου π. ἔ., τὸ χωρίον Μπισμπάρδιον, τῆς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ἀποσπᾶται τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Μεσοποτάμιδος, καὶ ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν.

—Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 17 Αὐγούστου π. ἔ. τὸ χωρίον Φειδακίον, τῆς Μητροπόλεως Ναυπακτίας, ἀποσπᾶται τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Γόλιανη καὶ ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν.

—Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῇ 2 7βρίου π. ἔ. τὸ χωρίον Κάτω Ποταμίᾳ—Γρανίτης, τῆς Μητροπόλεως Ναυπακτίας ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν.

—Διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας προσωρινὸς σύμβουλος τῆς Ἱερ. Μονῆς Ὁρθοκωστᾶς ὁ Ἱερομόναχος Παρθένιος Καραγάλιος, ἀντὶ τοῦ ἀποβιάσαντος Λαυρεντίου Βλαχοπαναγιώτου.

—Γενομένης ἐκλογῆς νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἐν Σερίφῳ Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν, ἐξελέγησαν οἱ Ἀρχιμανδρίτης Ἀβέρκιος Παπάλης ὡς ἡγούμενος, Ἀμφιλόχιος Μπαφίλας καὶ Ἀγάπιος Χαλίδας, Ἱερομόναχοι, σύμβουλοι. Περαιτησαμένου δὲ τοῦ ὡς ἄνω ἡγουμένου Ἀβερκίου Παπάλη, διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου τοιοῦτος ὁ Ἱερομόναχος Ἀγάπιος Χαλίδας.

—Διωρίσθη Γραμματεὺς τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, ὁ Γεώργιος Βεκάρης.

—Διωρίσθη προσωρινὸν Ἡγουμενοσυμβούλιον

τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγάθωνος, τῆς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Καλλινίκου Παπαδοπούλου Ἱερομονάχου, ὡς Ἡγούμενου, Βησσαρίωνος Καλαμάρα καὶ Δανιὴλ Σιώρη, μοναχῶν, ὡς συμβούλων.

—Διωρίσθη Ἡγούμενος τῆς Ἱερ. Μονῆς Ἀμυαλῶν, τῆς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ὁ Ἱεροδιάκονος Καλλίστρατος Δημητρακόπουλος, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος τοιοῦτου Κλεονίκου Χανιώτου, σύμβουλος δὲ ὁ Ἱερομόναχος Δαμιανὸς Παυλόπουλος.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης δι' ἔγγραφου αὐτοῦ παρακαλεῖ, ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ δίκαια οἰκονομικὴ βελτίωσις τῶν ἐκτῶν Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μισθοδοτουμένων, μηδ' αὐτῶν τῶν Ἀρχιερέων ἐξαιρουμένων.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ἱεροκλήρου τῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος Χ. Ἀνίνου, παρεκάλεσε τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον, ὅπως ἀυξήθῃ ἡ μισθοδοσία τῶν Ἱεροκλήρων, τῶν πολυτίμων τούτων παραγόντων τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος.

—Συνεπεῖα ἔγγραφου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης ὅπως διατάξῃ τὰς διαφόρους ἀναγκαιότητας ἀρχάς, ἵνα οἱ ἱερεῖς ἐξετάζωνται ὡς μάρτυρες κατὰ τὴν προδικασίαν καὶ οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ἀποσπώμενοι οὕτω τῶν ποιμαντικῶν καὶ τελετουργικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Ἐν τῷ σχετικῷ αὐτοῦ ἔγγραφῳ ὁ Σεβ. Τριφυλίας λέγει τὰ ἑξῆς: «Μετὰ θλίψεως παρατηροῦμεν, ὅτι συχνάκις οἱ ἐφημέριοι τῆς καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως κατέρχονται ἐκ τῶν χωρίων εἰς τὴν ἔδραν τῆς Μητροπόλεως ἡμῶν Κυπαρισσίας, ὅπως ἐνώπιον τοῦ ἐν αὐτῇ πρωτοδικείου παρέχῃ τὴν ἐνορκον μαρτυρίαν αὐτῶν ἐπὶ διαφόρων ὑποθέσεων παρ' αὐτοῦ ἐκδικαζομένων. Ἡ συχνὴ ἀπόδοσις τῶν ἱερέων ἐκ τῶν χωρίων καὶ τὴν ἀνελλιπῆ ἐπιτέλεσιν τῶν τελετουργικῶν καὶ ποιμαντικῶν αὐτῶν καθηκόντων παρακωλύει καὶ οὐχὶ συντελεστικὴ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ γοήτρου τοῦ κλήρου ἀποβάνει, οὐδ' ἐποικοδομητικὴ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἠθικοῦ φρονήματος τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος. Διὰ τοῦτο εὐλαβῶς προτεινομεν ὅπως παρακληθῇ τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον καὶ διατάξῃ τὰς διαφόρους ἀναγκαιότητας ἀρχάς, ἵνα συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1693^α τοῦ 1922 διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐρμηνεύται εὐρύτερον τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρ. 1693^α εἰς

142 τῆς Ποιν. Δικον. καὶ οὕτως ἐξετάζονται εἰ ἱερεῖς ὡς μάρτυρες κατὰ τὴν προδικασίαν μὴ προσκαλούμενοι ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, καθόσον δύεται διὰ τούτους ἐπαρκῶς νὰ δικαιολογηθῇ ἡ περίπτωσις τοῦ ἀνεφίκτου τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐμφανίσεως αὐτῶν καὶ μάλιστα ὡς ἀπὸ προέκειται περὶ ὑποθέσεων οὐχὶ σπυδαίων καὶ σοβαρῶν λόγῳ τῶν τελετουργικῶν, διδασκτικῶν καὶ ποιμαντικῶν καθηκόντων, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσι τὴν διαρκῆ παραμονὴν τῶν ἱερέων ἐν μέσῳ τῶν ἐνοριῶν αὐτῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ πληροφωρίας ἐκ Κύπρου τὸ πρό τινων μηνῶν παρουσιασθὲν ἔλλειμμα τῆς περιουσίας τῆς Θρο- νικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκαλύφθη ἐκ καθυστερουμένων εἰσπραξέων, προβλέπεται δὲ περίσσευμα μετὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν μὴ εἰσπραχθέντων ἐν ποσῶν τῆς ληξάσεως χρήσεως.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Πράγας οἱ παπικοί ἐπίσκοποι Ῥουθητίας καὶ Σλοβενίας μετὰ ἐπανειλημμένας δια- σκέψεις διαρκεσάσας ἐπὶ ἕξ ἑβδομάδας ἐξέδωκαν δι- ἀγγελημα, δι' οὗ ἀφορίζονται πάντες οἱ σοσιαλιστεῖ, κομμουνισταὶ καὶ ἐλευθεροὶ τέκτονες ἀποκλειόμενοι τῆς Θ. Μεταλήψεως.

— Κατὰ τὸ «La Croix» ἡ ὀργάνωσις τῶν λαϊκῶν μαζῶν ὑπὲρ τῆς λαϊκῆς Ἐκκλησίας ἐν Γαλλίᾳ ἐξακολουθεῖ. Οὕτω συνεκροτήθησαν διάφοροι συνε- λεύσεις διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ἀντιπαπικῆς πολιτι- κῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐν Bordeaux ἐκ 12,000 ἀτό- μων, ἐν Vaudluse ἐξ 7,008, ἐν Contances ἐκ 3,000, ἐν τῇ ἐνορίᾳ Reims ἐκ 1,300 καὶ ἀλλαχοῦ.

— Κατὰ πληροφωρίας ἐκ Ῥώμης συνεστήθη ἐν Πράγᾳ Ἀποστολαῖον τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Με- θοδίου ὑπὲρ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τὴν προ- εδρίαν τοῦ ἀρχιερέως Ποδλάκα. Εἰς γενομένην τριήμερον παράκλησιν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Σταυροῦ μετέσχε καὶ ὁ ἱερεὺς Τροφίμ καὶ ὁ Νούντιος τοῦ Πάπα.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων συνεκροτήθη ἐν Σαίν Μπρὼ τῆς Βρετανίας μεγάλη διαδήλωσις ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Ἐρρίω ἀπέναντι τοῦ Βατικανοῦ.

— Ὁ Πάπας κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφωρίας θὰ διατηρήσῃ Νούντιον ἐν Παρισίοις.

— Καθ' ἃ ἀναγράφει ἡ «Πολιτεία» Κπόλεως, ἡ Γαλλ. Βουλὴ διὰ ψήφων 314 κατὰ 250 ἀπεφάσισε ἐν καταργησίν τῆς παρὰ τῷ Βατικανῷ Πρεσβείας κήφισις δὲ διὰ ψήφων 317 κατὰ 246 πίστωσιν ἐξ 700 φρ. διὰ τὴν διατήρησιν ἀρχηγοῦ ἀποστολῆς ἐπὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης.

ΑΓΙΑ ΓΗ

— Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπογραφὴν εὐρέθη ὁ πληθυσ- μὸς τῆς Παλαιστίνης συγκείμενος ἐκ 13413 Μου- σουλμάνων, 14699 Χριστιανῶν καὶ 33971 Ἰουδαίων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κ. Δ. Ζέγγελη, Τακτικὸν Καθηγητοῦ τῆς ἀνοργά- νου Χημείας ἐν τῷ Πανεπιστημῳ, Τὸ πρῶτον τῆς Ὑλῆς ἄλλοτε καὶ σήμερον. Ἀνατόπως ἐκ τοῦ Α' τόμου τῆς Ἐπιστημ. Ἐπετηρίδος τῆς Σχολῆς τῶν Φυ- σικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν. Ἀθῆναι 1924.

Δρος Στυρ. Γαλανοῦ Καθηγητοῦ τῆς Χημείας τῶν τροφίμων ἐν τῷ Ἀθῆναι Πανεπιστημῳ, Σκοπὸς καὶ σημασία τῆς Χημείας τῶν τροφίμων. Λόγος ἐναρκτή- ριος εἰς τὸ μάθημα τῆς Χημείας τῶν τροφίμων. Ἀθῆναι.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΕΚ ΔΙΣΚΩΝ

Τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἰδρυμάτος τοῦ ἐν Καλλιθέᾳ Οἴκου Τυφλῶν, τὸ ἔτος 1924.

1) Ἁγίου Παντελεήμονος Ἰλισσοῦ δρχ. 116, 2) Ἁγ. Δη- μητρίου Λουμπαδιάρη δρχ. 111, 3) Ἁγ. Κωνσταντίνου Πει- ραιῶς δρχ. 500, 4) Ἁγ. Διονυσίου Ἀρσοπαγίτου δρχ. 246, 5) Ἁγ. Ἀλεξάνδρου Παλ. Φαλήρου δρχ. 316,50, 6) Ἁγ. Φωτεινῆς δρχ. 116,60, 7) Μοναστηρακίου Ἀθηνῶν δρχ. 140, 8) Ἁγίου Φιλίππου καὶ Βλασσαροῦς δρχ. 220, 9) Κοιμη- σιος τῆς Θεοτόκου Σπάτα δρχ. 115, 10) Ἁγίου Παντελεή- μονος Ἀχαρνῶν δρχ. 553, 11) Ἁγ. Εἰρήνης Ἀθηνῶν δρχ. 138, 12) Καπνικαρέας δρχ. 112, 13) Παναγίας Χρυσοκα- στρωτίσσης δρχ. 252, 14) Ταξιαρχῶν Πύλης ἀγορᾶς δρχ. 50, 15) Μεταμορφώσεως ἀλλιθέας δρχ. 140, 16) Ἁγ. Μαρίας Ἀθηνῶν δρχ. 80, 17) Ἁγ. Νικολάου Πευκακίων δρχ. 219, 18) Ἁγίας Γλυκερίας Γαλάτι δρχ. 30, 19) Μητροπόλεως Ἀθηνῶν δρχ. 1012, 20) Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεγαρών δρχ. 137, 21) Ἁγίας Παρασκευῆς Μεσῶρων δρχ. 60, 22) Ἁγίου Δημητρίου Μεσῶρων δρχ. 11, 23) Μεταμορφώσεως Κου- κουβασοῦν δρχ. 59,25, 24) Ἁγ. Μηνᾶ Σαλαμίνας δρχ. 20, 25) Ἁγ. Αἰκατερίνης Πλάκας δρχ. 345, 26) Κοιμήσεως Θεο- τόκου Κισθόρων δρχ. 61, 27) Ἁγίας Παρασκευῆς Καπαν- δριτίου δρχ. 36, 28) Ἁγίου Παύλου Ἀθηνῶν δρχ. 567, 29) Εὐαγγελιστρίας Πειραιῶς δρχ. 225, 30) Κοιμήσεως Θεο- τόκου Κολοκυθῶν δρχ. 105, 31) Ἀσωμάτων Θεσσείου δρχ. 350 32) Μεταμορφώσεως Πλάκας δρχ. 118, 33) Ἁγίου Κωνσταν- τίνου Ὀμονοίας δρχ. 501, 34) Ἁγίου Κωνσταντίνου Παι- λαίου δρχ. 370, 35) Ἁγίου Δημητρίου Κηφισίας δρχ. 300, 36) Ἁγίου Γεωργίου Καρύστης δρχ. 1,340, 37) Προφήτου Δαυὶδ δρχ. 215, 38) Ἁγ. Νικολάου Πειραιῶς δρχ. 226,40, 39) κ. Ἀν- τώνιος Κρεσσένης ἐκ Σαλαμίνας δρχ. 115, 40) Ἐφημέριος Πέδρικας Αἰγίνης δρχ. 35, 41) Ἁγίου Ἰωάννου Ἰαργατέας δρχ. 220 42) Ἁγ. Βασιλείου Πειραιῶς δρχ. 396,10, 43) Ἁγίου Ἰωάννου Θεολογίου Σπολιῶν δρχ. 34,30, 44) Ἁγίων Ἀπο- στολῶν Ἀθηνῶν δρχ. 82, 45) Εἰσοδίων Θεοτόκου Ἀμπελα- κίων Σαλαμίνας δρχ. 57, 46) Χριστοκοπιδίου δρχ. 61, 47) Ἁγίου Ἀθανασίου Θεσσείου δρχ. 115, 48) Ἁγίου Ἀθανα- σίου Γραμματικῶν δρχ. 41, 49) κ. Ἀναστ. Πιτσάκης δρχ. 50 50) Κοιμήσεως Θεοτόκου Μενιδίου δρχ. 118, 51) Ἁγίου Ἐλευθερίου Πειραιῶς δρχ. 158, 52) Ἁγ. Γεωργίου Κυψέλης δρχ. 170, 53) Χρυσοσπηλαιωτίσσης δρχ. 275, 54) Ἁγ. Θεο- δῶρων Ἀθηνῶν δρχ. 20, 55) Ἁγίου Ἰωάννου Βουλαγιμένης δρχ. 102, 56) Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμαρουσίου δρχ. 120, 57) Τριῶν Ἱεραρχῶν Ἀθηνῶν δρχ. 205, 58) Ἁγίου Ἐλευ- θερίου Ἄρεως δρχ. 150, 59) κ. Ἀναστ. Δημητρίου Πρόεδρος Κοινῶν Βόργιανης δρχ. 97, 60) Αἰδεσ. Ἰωάν Ζερβῶς δρχ. 30, 61) Ἁγίου Δημητρίου Ἀθηνῶν δρχ. 265, 62) Μαθηταὶ καὶ μαθήτριάς τοῦ Κατηχ. σχολείου τοῦ Ἁγ. Διονυσίου τοῦ Ἀρσοπαγίτου δρχ. 213,50, 63) κ. Χρ. Κανελλόπουλος δρχ. 60, 64) Ἁγίου Γεωργίου Ἐλευσίνος δρχ. 150, 65) Ἁγίας Μαρ- κέλας Βοτανικοῦ δρχ. 25, 67) Ἁγ. Δημητρίου Κερατέας δρχ. 16, 68) Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀθηνῶν δρχ. 750, 69) Ἁγίας Τριάδος Πειραιῶς δρχ. 513 (Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς προκηρύττει ὅτι: Συμπερία τῆς ὑπ' ἀριθ. 7489 ἀπὸ 29 Δ)βρίου π. ἔ. διαταγῆς τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως πρὸς ἐμφύτευσιν καπνοῦ, τὰ ἐν Σούρπη «Κήπια» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὄρια καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρους ταυταριθμοῦ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τῇ γραφείῳ τοῦ Συμβολαιογράφου Εἰρηνοδικοῦ Σούρπης καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σούρπη τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου ἔ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ῆς μέχρι τῆς 12ῆς ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Εἰρηνοδικοῦ Ἀχιλλεῖου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορά ὀρίζεται δι' ὀλόκληρον τὴν ἔκτασιν αὐτῶν τὸ ἔσοδον δραχ. 700. Ἐὰν γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν προκειμένην δημοπρασίαν δεόν να καταθέσῃ λόγῳ ἐγγυοδοσίας εἰς τοὺς διενεργούντας αὐτήν, τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνοικίου, ἄλλως εἶνε ἀπράδεκτος ὡς ἀπράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσι δ' ἀναφορὰς προσφορά ἀνεγγυοδοσίας. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Μονῆς Ξενιάς ὁ Ἡγούμενος Ἀμβρόσιος Ἀνδρέαζης, Βενέδικτος Παπακωνσταντίνου, Γαβριὴλ Μιχαλόπουλος.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αὐλωναρίῳ Ἱ. Μονῆς Λευκῶν προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου ἔ. ἔ., καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Αὐλωναρίῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Αὐλῶνος τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Αὐλωναρίου κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς τῶν θέσεων 1) «Μινατρακὰ» 3 στρέμ. 2) «Πρινέρι» στρέμ. 2 καὶ 3) «Πρινέρι» 2 στρεμμάτων. Οἱ βουλόμενοι να συναγωνισθῶσι δύνανται να λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον ὁ Ἡγούμενος Ἰάκωβος Σταμούλης.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρυτοῖς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων προκηρύττει ὅτι, τὴν 15ην Φεβρουαρίου ἔ. ἔ., ἐνεργηθήσεται ἐν Κρεκουκίῳ πλειοδοτικὴ δημοπρασία δι' ἐνοικίαν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ὑλοτομίας 40 κυβικῶν μέτρων σαγματοξυλείας ἐκ τοῦ δάσους τῆς Μονῆς «Ρέτεντου» τῆς Ἡλείας συμφώνως πρὸς τὸν ἐγκριθέντα πίνακα τοῦ Σου. Ὑπευργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1663 π. ε. προκηρύξεως ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμβολαιογράφου, καὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ. Ἀρξαμένη τῇ 18ῃ π. μ. ὥρα καὶ λήξασα τῇ 12ῃ τῆς μεσημβρίας. Οἱ ἐν γένει ὄροι ὑποχρεώσεων εὐρίσκονται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τῷ Ἐπιστάτῃ τοῦ μετοχίου «Ρέτεντου» ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται να λάβωσι γνῶσιν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίων Θεοδώρων τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον. Καλλίστρατος Σπυρόπουλος, Νεόφυτος Σπυρόπουλος, Πορφύριος Κουτσόπουλος.

Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιατικῆς προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν 5000 ὀκάδες γάλακτος μετὰ 36 μικρῶν ζώων τοῦ ποιμνίου τῆς Μονῆς ἡτοί 9 τράγων στρίφων 17 τράγων μιλιόρων καὶ 10 κριῶν συμφώνως τῇ ταυταριθμῶ

δικηρύξει. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 16 Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασίας. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὀλυμπιατικῆς τῇ 7 Φεβρουαρίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχ. Θεοφανῆ Παπαδόπουλος, Ἀρχ. Νεόφυτος Σαρρός.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αὐλωναρίῳ Ἱ. Μονῆς Λευκῶν προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 15ῃ μηνὸς Φεβρουαρίου ἔ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Αὐλωναρίῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Αὐλῶνος τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Αὐλωναρίου κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς 1) Ἀγ. Ἀθανάσιος 15 στρεμμάτων, 2) Κλιμάκι 1 στρεμ. 3) Ἀγ. Ἐλεούσα 12 στρεμ. 4) Καλίνι 10 στρεμ. 5) Καναπισιά 3 στρέμ. 6) Μπάρδη ἢ Βλαζή 2 στρεμ. καὶ 7) Κακουλί 5 στρεμμάτων. Οἱ βουλόμενοι να συναγωνισθῶσι δύνανται να λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Λευκῶν τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον ὁ Ἡγούμενος Ἰάκωβος Σταμούλης.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αὐλωναρίῳ Ἱ. Μονῆς Λευκῶν προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου ἔ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Αὐλωναρίῳ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Αὐλῶνος τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Αὐλωναρίου κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς εἰς τὰς θέσεις «Πάνω ἀνεμογιάννης» 12 στρεμ. καὶ «Στενή» 10 στρεμμάτων. Οἱ βουλόμενοι να συναγωνισθῶσι δύνανται να λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Λευκῶν τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον ὁ Ἡγούμενος Ἰάκωβος Σταμούλης.

Το Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αὐλωναρίῳ Ἱ. Μονῆς Λευκῶν προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 15ῃ μηνὸς Φεβρουαρίου ἔ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Αὐλωναρίῳ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Αὐλῶνος τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Αὐλωναρίου κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς εἰς τὰς θέσεις 1) Μαραθιά ἢ Παπαδῶν σκιά 5 στρεμ. καὶ 2) Ἠλιά 15 στρεμμάτων. Οἱ βουλόμενοι να συναγωνισθῶσι δύνανται να λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Λευκῶν τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1925. Το Ἡγουμενοσυμβούλιον ὁ Ἡγούμενος Ἰάκωβος Σταμούλης.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Διὰ τοὺς Ναοὺς καὶ τὰς Μονὰς Δρ.	50
Διὰ τοὺς Ἱερεῖς	30
Ἐξωτερικοῦ.	Φρ. Χρ. 50
Ἀμερικῆς.	Δολ. 3

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
† Ο ΦΩΚΙΑΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
† Ο ΓΟΥΡΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΕΡΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθ. 21

Τύποις "Φοίνικες," Ὁδὸς Σταδίου 33, Ἀθῆναι